

מסורת הש"ס

א) שבעות כח: [ע"ש תוס'
ד"ה שבעה], ב) שבעות
כ: כח. תוספתא דנזיר
פ"ב, ג) מכאן שייד' לדף יח
ע"א,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הוּא הוּא לְהוֹ
וְכִי שִׁעוֹר שֶׁל שְׁמוּעָה:
(ב) ד"ה אֶלְמָלֵא וְכִי לְרֹב
הוּא הַסֵּד וְאִמ"כ מִהֵד
רַב הוּנָא לֹא סְבִירָא לִיה
הָא דְרַבָּה:

מוסף רש"י

[illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible]

הוא היה כדאמרין בשנועות

רענ"י

והיון נדר בתוך נדר חילד הריני נזיר היום הריני נזיר למחר יש נדר בתוך נדר וכו': **דכופס גבי שבעה**. דלמך דדיבור שני מה שלא דלמך דכדור ראשון מי איכא למ"ד שלא תחול שבעה על שבעה כהאי גוונא אלא היכי דמי וכו': **אמר לך רב הונא משני** כגון דלמך הריני

נזיר היום הריני נזיר למחר. כדאמרינא
אנא והיינו יש נדר בחוק נדר וכדכותה
אייירי בשבועה כגון דלמחר שבועה וכו'.
וקסבר דב הונא דכהאי גוונא לא חיילא
שבועה על שבועה דלמחר דלמחר בשבועה
שניה תלמיס שמושבע מהן ומ"מ דומיא
דנדר הוא שהוסף בשניה ענבים: ומי
לא חיילא שבועה על שבועה. כהה"ל:
ואמרינא דרב וכו'. ואכל תלמיס והפרסי
קרנן על שבועה ראשונה שעבר ואכל
תלמיס: וחזר ואכל ענבים. ולא תלמיס:
הו"ל לכו ענבים. שאל חזי שיעור (א) על
שבועה שניה לפי שהוא נשבע בשבועה
שניה על תלמיס וענבים ועכשיו שאל
אכל אלא ענבים לא יצטרף אלא חזי
שיעור והיינו חזי שבועה ואין מביא
קרנן על חזי שיעור: אלא. עממא
משום דלא אכל אלא חזי שיעור משום
הכי פטור מתקרבא הא אי אכל תלמיס
וענבים דלכל כוליה שיעור דשבועה
חייב קרנן דמיגו דחלה שבועה על
ענבים הכי חידוש שאל נשבע עתיק
עדיון חיילא נמי אתלמיס אע"פ שכבר
מושבע מהן. וקסבר לרב הונא (א) דרבה
לא סבירא ליה. ורבה הונא לא דרבה
ולכא למירמא ליה מיניה: והפרסי
קרנן. וקודם שהפרישו שאל על
מירות ראשונה שכל נדר ואמרנו ליה נדר
בשטעות נדר וסבל לנזיר היה נדר
אותם שלשים: עתה לו. אותה מירות
שכבר נדר בשניה שעדיין חייב ומקריב
הקרנן על מירות השניה גיזס
שהשלים מירות ראשונה: הא איכא
יומא יסירא. דהיינו שיה נדר למחר דלמחר
אותו יום דמירות שניה איתו חל אלא

למחרת שלשים דהיינו למחר נזירות ראשונה ואחרי עתה לו שניה
בראשונה ויהא נפטור ממזירות שניה קודם שיבא יום שלשים ואחר
והוא נדר להיות מזיר ביום שלשים וא' דהיינו למחר אלא כגון וכו':
ומיוצא

ואן כ"ט יום מנדר השי מעורבין בזמן הנדר ראשון וא"עם שאחר
 יריה לענין שיבה יום שלשים וא' סוף שלשים יום על מירוס שניה
 שניה לענין שחטא יום שלשים ואחד שחטא יום שלשים ואחד לפי שניה
 נדר שני ודביותה בני שבעות כ"י חומר שבעה שלא אוכל תחלים
 תחלים כלל דלית ליה לרד הוהא שחטול שבעה על שבעה אפילו
 מהלך על תחלים מפני שכבר נשבע עליהם כך מירוס שניה אינה חלה
 כי אחרת וזר ואמר שבעה שלא אוכל תחלים וענינה איך חלה
 שני שמים תכרס (שבעות כ.י.) ואמר דרד דמנו דחילל שבעה על שני
 ובעה ראשונה והתור בו משום שניה לוקה. ואמרין דרב הוהא לא
 שבעה שניה לרד דכיון דתחלים לא חילל און לא מקום סלול
 ה דינ כשבעות איך לנו לומר דכיון דלכ"ט און לא חילל מירוס
 שנים יום כחלד נתקוול און ליום שלשים בפני עמלו והו' להו כ"ט
 היום הריני נויר היום ופיוכתיה דרב הוהא. כלומר חילי שני
 חלה שניה כלל. ואם תאמר ותא' קושא נהי דאילו לא נחל על
 וחילל ודחלמא רבא לקמן [יח.] דלף על גב דאין שבעה חל על
 שבעה

באכילה אחת חדר נזירות היא: א"א משום דבתיב בשביעה לא יקח. והא חומר יתר (דף לט.) כל העולם נודעו כשאלמר הקב"ה לא יקח:

ואלו מותרין פרק שני נדרים

קשיין לרב הוגא היכי פסק
כל ענין הוה ליה לפרושי
כי ליחני מאי דחמיר כהאי
הוגא אבל לשמואל לא השיא

אין נדר בתוך נדר קשי
ואין שבועה בתוך שבועה
דאמר הריני נזיר היום
גבי שבועה שלא אוכל
שבועה על שבועה אמר
שבועה על שבועה כח
אוכל תאנים וחורו ואמר
תאנים דכותה גבי נזיר
הריני נזיר היום הריני
בתוך נדר קשי לרב
ממתנ' דאמר הריני נזיר
דכותה גבי שבועה דמי
וחור ואמר שבועה של
דלא חיילא והאמר רב⁶
תאנים וחור ואמר שבועה
וענבים ואכל תאנים ו
ענבים הוא להו ענבים
דמיאמר קרבן על הצצ
שבועה שלא אוכל תא
שבועה שלא אוכל תא
שבועה על ענבים חיי
הונא לא סבירא ליה ש
שתי נזירות מנה א
קרבן ושאל עליה
בראשונה היכי דמי
נזיר היום הריני נזיר
שניה בראשונה הא
פשיטא דאמר הריני נזיר

דבר אחד מתוקמה בדעות ה
הוא. ומפריקין אמר קר רב
גזיר למחר לומר לא חזיל
הריני נזיר למחר ומחר שפך
ני מ"מ בזה לישנא חזיל
יס מפורות ראשונה חלה
עוד לחשום שלטס בברי
חלה שבויה במריחא ע
כי היכי שבויה שפך חלה
נזר בהם לפיכך חזי אומר
מחפרה חזי לישנא ב"ס שפ
כל חלום וענינים בהעלם
חזי חזי לנזיר דלא חזיל
ס כלזב וגורם חזיל חזיל
שלאחר הריני נזיר למחר ל
שפיטא דלמחר הריני נזיר
לו שניה בראשונה חזי ל
מתחיל עלה משכחת רווח

שניה לא היא כ"א משתיהם יחד
כדפירשתי אלא אפי"ו לא אכל כ"א

ר"ן

יֵשׁ נָדָר בְּחוּךְ נָדָר דְּמַשְׁמַט
הַיֵּכָּה לֹא נִטְעָה בֵּיהּ וּבְחֵר
מִשְׁבּוּעָה וְהָא מִלְתָּא הָשִׁיב לָהּ

ידעיהם בנזירות בכל ענין י
 דר מאי אחרת מ"מ בקוּס
 קוּס על ככר זה אין דבר
 וזה כ"ה הא' גוונא ליכא
 יד דמנא נהיג דנזירות קוּס
 יאדרבה מדנקיט מילתיה
 י בקוּס אשמעי' דבקותו
 יו דר: מן י נר כפור
 י היי דמי אילמא דאמר
 י הריני נזיר למחר
 י ש' שבוה אחר שבוה שלא
 י ש' שבוה שבוה שלא
 י אחאי לא חיללא שבוה על
 י לומר דלא דמדה לא
 י ש' שבוה שלא אוכל אחסי
 י שבוה שלא אוכל ענסי
 י מן דמתיין לא לשבוה שלא
 י ענסי כהא נחמינ
 י קשה חילי כמר דינא ומתוך
 י ודכי נקט דאמר י אחרת
 י היום הריני נזיר למחר
 י על מידות היינו משום
 י הריני נזיר היום קבל עליו
 י קבלעוסי י אחר הריני
 י קבלעוסי ש' שלשים ואחד ולפי
 י פחותה משלשים יום לרץ
 י אחרים נמלא שזין דרדו
 י עס נדר ראשון כלל אלא
 י קא חילי נגשיי וימין שכן
 י שבוה נמי לא נחמינ
 י נאומר שבוה שלא אוכל
 י ואחר שבוה שלא אוכל
 י הא' גוונא אפי' בשבוה
 י בזה על שבוה אלא דא
 י בועות דאין שבוה מתוך

٥٦

לג ב ת"י שס הלכה יא
טו"ש"ע י"ד סימן רלח
פסק"י :

לד ג מיי פ"ג מהלכ
חירות הלכה י;

תוכנים

[illegible]

שניה על תאנים לענין דמא
בדסירשתי ולא תיכעיא אם א

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones